

[Pelle Voigt]

– omgående at indkalde Folketingets partier til forhandling om nedskæringer på forsvarsbudgettet og overførsel af midler til støtte for en omstrukturering og en økologisk bæredygtig udvikling i Østeuropa, således at disse skridt kan føres ud i livet hurtigst muligt og senest umiddelbart efter afslutningen af CFE-forhandlingerne i Wien.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 18).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i de videre forhandlinger.

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil da gerne starte med at takke SF for, at de har rejst denne forespørgsel. Der har i dagspressen været en del skrivelser om, hvilke konsekvenser der bør drages af den sikkerhedspolitiske udvikling. Ikke mindst har regeringspartierne været ude med forskellige meldinger, og det er efter min mening uholdbart.

Når man er gået ind i en regering, er det jo, fordi man vil lave politik sammen og ikke hver for sig. Derfor har det også været lidt vanskeligt at forstå, at regeringsmedlemmer fra et af regeringspartierne kunne have en anden forsvarspolitik end de to andre regeringspartier.

Sandheden er, at blækket på Forsvarskommissionens beretning knap nok var tørt, da de radikale ministre begyndte at tale om genforhandling af forsvarsforliget her og nu, selv om det var i direkte modstrid med kommissionens beretning. Men ærlig talt troede vi, at denne uklarhed om regeringens stilling var væk nu, og at det var klart, at der først kunne skæres i forsvarsudgifterne, når en CFE-aftale er på plads.

Vi har dog ønsket at have en sikkerhedsventil, således at hvis det skulle trække ud med en CFE-aftale og der nedrustes yderligere i Warszawa-pagtlandene, samtidig med at de sovjetiske tropper begynder at blive trukket tilbage fra Østeuropa, burde vi overveje situationen igen. Jeg tror ikke, det vil ske. Tværtimod er en CFE-aftale rykket nærmere de sidste måneder, og forhåbentlig kan man allerede i juni måned i hovedtrækkene få en aftale på plads med henblik på en underskrivelse i efteråret. Vi kan derfor heller ikke støtte SF's dagsordensforslag om en genforhandling af forsvarsforliget nu.

Det er selvfølgelig ikke muligt allerede nu at sætte præcise tal på, hvor meget der kan skæres ned i forsvarsbudgettet, når en CFE-aftale er indgået, for det afhænger af aftalens konkrete indhold. Derimod mener vi, at det er fornuftigt allerede nu at begynde at planlægge for den nye situation og udarbejde konkrete forslag til, hvordan nedskæringerne skal gennemføres.

For det første bør det sikres, at der ikke investeres i nyt materiel eller moderniseres materiel, som skal skrottes som følge af senere nedrustningsaftaler. Derfor bør man sætte sig ned og gennemgå de eksisterende materielanskaffelsesplaner. Vi skal kort sagt dybfryse alle projekter, som kan tænkes at blive berørt af nedrustningsprocessen.

For det andet vil den længere varslingstid gøre det muligt at sænke beredskabet i værnene. Det vil først og fremmest være i flyvevåbnet, at der er penge at spare på den konto. Men også i søværnet vil der generelt være et længere varsel, som gør det muligt at sænke aktiviteten, mens beredskabet i hæren allerede er meget lavt, og derfor er der ikke så meget at hente dér.

For det tredje mener vi, at den sikkerhedspolitiske udvikling nødvendiggør en ændring af øvelsesvirksomheden. De scenarier, man tilrettelagde øvelserne efter tidligere, virker i mange tilfælde mildest talt uheldige i dag. Det er ikke så let at definere, hvor fronten er, eller hvem fjenden er. Desuden bør øvelsernes størrelse og hyppighed revurderes. Det gælder selvfølgelig også for øvelser, der afholdes sammen med vore allierede i NATO.

Jeg vil også godt bruge lejligheden her til at advare lidt imod overdrevne forestillinger om, hvor meget der kan spares på forsvarsbudgettet og hvor hurtigt. Forsvaret er en levende organisme, som man ikke bare kan skære ned med en eller anden tilfældig procent og så regne med, at resten lever videre. Det kræver planlægning at reducere dansk forsvar til det niveau, som den sikkerhedspolitiske udvikling muliggør, og det bør også ske på en måde, som er rimelig over for de mennesker, som er beskæftiget i forsvaret i dag.

Det er også vigtigt, at nedskæringerne sammensættes på sådan en måde, at de giver den størst mulige besparelse. F.eks. er der ikke de helt store besparelser at hente ved at skrotte materiel, som vi allerede har købt, eller ved at reducere i depotbeholdningerne eller mobilise-